

Ботевъ. Ти знаешъ моята рѣшителностъ, а постоянството си щъ покажъ на бойното поле! Тамъ дѣлата ни некъ засвидѣтелствуватъ нашето постоянство и достоинство. Наумилъ съмъ да не отстъпвамъ, до последнѣо издиханіе. Предпочитамъ драгій да умрѣ, отъ колкото срамно да живѣя. Не искамъ никаква слава, отивамъ за любовта на отечеството си, да са жертвувамъ за неговото освобождение.

Давидовъ. Потомството нѣма заборава имѣната на своитѣ герои и борители за златната му свобода. Имѣната на ония, които сж паднали по бойнитѣ полета за освобождението на България навѣрно щѣтъ си споменуватъ за дълго. Стига само ние да изпълнимъ святата си длъжностъ.

Ботевъ. Това като си помисля, никакъ не ми е жалъ живота; забравямъ сичкитѣ земни наслаждения, презирамъ най-големитѣ удоволствия. Ако нищо друго неизвършимъ, то поне нека види и чуе пѣлъ свѣтъ, какво може България! Нека узнажтъ нашитѣ върли неприятели, че българетѣ не сж родени да бѣдѣтъ вѣчни роби, нето пѣкъ могатъ да поднасятъ мѣкитѣ, свирѣнствата и безчестіята, които имъ нанасяжтъ дивитѣ турски башибозуци и черкези!

Давидовъ. Българитѣ винаги сж изказвали своитѣ теглила, които сж добръ познати и на цѣла Европа, но никой не е обръщалъ вниманіе на тѣхнитѣ оплакванія! Толко сж Българе са изплахъ, толко сж невинни български еднове сж избѣсихъ, но за жалъ до днесъ никой не продума нето дума за подобреніето на Българското положеніе, никой не произнесе гласътъ си за въ полза на българската правда и невинностъ!

Ботевъ. И най-дивия народъ, при такива едни мѣки и гонения, при такива едни звѣрства, съ каквито са обсизва почти на сѣкій день и часъ Българскія народъ, би востаналъ да потърси своитѣ челоуѣчески правдини. Колко повѣче ній, които много малко сж считаме хора съ наука, хора, които виждаме какъ сж наслаждаватъ другитѣ народи отъ свободата, длъжимъ да востанемъ и съ оружіе въ ръка, да потърсимъ свободата, това природно наше право. Да защитимъ животътъ си, имотътъ и честта си отъ грозния врагъ, който ежедневно онустошава милото ни отечество, като го е обърналъ на кървава поляна. Петъ-стотинъ годишно робство не стига ли? Само българена ли е роденъ да робува, да сж наказва и обезчестява? До кога да търнимъ, до кога да въздишаме? Турцитѣ отъ часъ по способни ли сж?